ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

01

(873) Брацигово, г. LVIII,
20 януари 2022 г.
четвъртък

30 ст.

144 ГОДИНИ ОТ ПОСРЕЩАНЕТО НА БРАТЯТА ОСВОБОДИТЕЛИ В БРАЦИГОВО

Започна изпълнението на културния календар на Община Брацигово за 2022 година. След спазване на богоявленския ритуал на 6 януари, общественици, читалищни деятели и граждани поставиха днес цветя пред паметника на руските воини в града.

Поводът е 144-годишнината от посрещането на пехотинците от Четвърта рота на Трети литовски лебгвардейски полк с командир майор Карпев, под командването на подпоручик Панин, състояло се в мразовитото утро на 9 януари 1878 година в местността Банището.

На 12 април 1877 г. с издаден Манифест на император Александър II Русия обявява война на Османската империя. След форсиране на река Дунав при Свищов руската армия започва своя победоносен ход за освобождаване на българските земи. Шипченската епопея, обсадата и превземането на Плевен са важни моменти, решителни за изхода на войната. Западният отряд с командир генерал-лейтенант Йосиф Гурко на 4 януари разгромява Орханийската армия с командир Шакир паша и превзема София. На 16 януари е превзет Пловдив и започва освобождението на родопската област.

Брацигово никога не е имало компактно турско население, не е било превземано и не е имало нужда да бъде освобождавано, но винаги е участвало и било съпричастно към борбата за национално освобождение.

За Руско-турската освободителна война градът ни дава 13 опълченци, хора с доблест и хъс за саможертва. Истински воини за свобода и независимост.

Русите идват в селището по покана на брациговски активисти родолюбци, които успяват да организират цялото население – млади и стари, здрави и болни, бедни и богати – да отдадат почит на братята освободители.

С хляб и сол, с радостни викове и поклон, местното население приветства солдатите, на чиито щикове се ражда българската свобода.

Петър ДОНОВ
директор на Градски исторически музей

НАМАЛЯВА НАСЕЛЕНИЕТО НА ОБЛАСТ ПАЗАРДЖИК

Пазарджик е сред областите с най-бързо намаляващо население през последните 10 години, става ясно от изнесените вчера предварителни данни от преброяването, провело се в края на миналата година.

Спрямо 2011 г. жителите на областта са намалели с 60 365 или с 21.9% – от 275 548 на 215 183 души, което представлява 3.3% от населението на страната.

Според разработената оценка, населението на страната към 7 септември 2021 г. е 6 520 314 души. Преброени са 2 813 847 домакинства или средно в едно домакинство живеят по 2.3 лица.

Намаление на населението се наблюдава при последните четири преброявания, като най-голямо е то при преброяването през 2021 г. – с 844 хиляди души, или с 11.5% спрямо 2011 година.

Факторите, които определят основните тенденции в развитието на населението за страната, са естественото му движение (раждания и умирания) и външната миграция, а в териториален аспект – вътрешната миграция на населението и административно-териториалните промени.

Естественият прираст за периода 2011-2021 г. е в размер на минус 448 хиляди души, или 53.0% от общото намаление за периода. Останалите 47% се дължат на отрицателното салдо на външната миграция през периода.

Според оценката, към 7 септември 2021 г. жените са 3 397 357 или 52.1%, а мъжете – 3 122 957, или 47.9% от населението на страната.

Разпределението на населението по възрастови групи показва задълбочаване на процеса на застаряване. Делът на лицата на възраст 65 и повече навършени години се увеличава с 5.4 процентни пункта спрямо 2011 г. и с 9.6 процентни пункта спрямо 1992 г. Намаляват броят и относителният дял на децата и лицата в активна възраст.

Възраст в навършени години	1992	2001	2011	2021
Общо	8 487 317	7 928 901	7 364 570	6 520 314
0-17	1 993 983	1 563 284	1 186 910	1 033 701
18-64	5 278 884	5 063 361	4 816 263	3 930 441
65+	1 214 450	1 329 256	1 361 397	1 556 172

Към 7 септември 2021 г. населените места в страната са 5 257, от които 257 са градове и 5 000 – села. В градовете живеят 74.3%, или 4 843 175 души, а в селата – 25.7%, или 1 677 139 души.

Най-малка остава област Видин – с население 74 хиляди души, а най-голяма е област София (столица) – с население 1 480 хил. души. Само столицата увеличава населението си спрямо 2011 г. – със 189 хиляди души, или с 14.7%. Във всички останали области е регистрирано намаление, като най-малко е то за областите Пловдив (8.3%), Варна и София, съответно по 10.0%. Най-голямо намаление на броя на населението е регистрирано в областите Добрич и Видин – по 26.3%, и Монтана – с 24.2%.

„Априлци“

Деца с постоянен адрес в община Брацигово, родени в периода 2008 - 2021 г.

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Брацигово	39	45	41	36	42	25	37	42	27	29	34	29	38	29
Бяга	8	16	8	7	9	9	9	6	11	12	8	11	10	12
Исперихово	31	36	26	36	42	36	36	25	28	32	28	17	9	29
Козарско	4	4	4	0	1	2	2	1	0	4	1	1	3	1
Розово	1	1	1	2	2	2	0	2	3	1	1	1	2	1
Равногор	2	2	2	0	1	2	0	4	2	2	0	0	0	0
Жребичко	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Общо	85	104	82	81	97	76	84	80	71	80	72	59	62	72

СТАРТИРА КОНКУРСЪТ „ЧИСТА ОКОЛНА СРЕДА 2022“

ОБИЧАМ ПРИРОДАТА
И АЗ УЧАСТВАМ

Обявен е ежегодният конкурс в рамките на Националната кампания „Чиста околна среда – 2022 г.“. Допустими бенефициенти са общини, кметства, кметски наместничества, училища, детски градини и центрове за подкрепа на личностното развитие (ЦПРЛ), обединени детски комплекси (ОДК).

Управителният съвет на ПУДООС прие да бъдат отпуснати средства в размер до 3 500 000 лв. за провеждане на Национален конкурс „Чиста околна среда – 2022 г.“ за най-оригинален и екологично познавателен проект на тема „Обичам природата и аз участвам“. Средствата ще бъдат разпределени по следния начин:

– за проекти на общини и кметства – до 15 000 лв. с ДДС, на обща стойност 2 000 000 лв.;

– за проекти на училища, детски градини и ЦПРЛ/ОДК – до 7 500 лв. с ДДС, на обща стойност 1 500 000 лв.

Обявите за конкурса с критериите за участие са публикувани на електронната страница на МОСВ.

Конкурсните проекти се изпращат до деловодството на ПУДООС по Държавна единна електронна система за обмен на документи (Eventis, Акстър и др.), или по e-mail: *proekti2022@pudoos.bg*

Проектът, заедно с приложенията, задължително следва да бъдат сканирани и изпратени като един файл. Крайният срок за изпращане на проектите за училища, детски градини и Центрове за подкрепа на личностното развитие/Обединени детски комплекси е 18.02.2022 г., а за общини и кметства – 04.03.2022 година.

Татяна СИМОНОВА

НАЦИОНАЛНА КАМПАНИЯ „ПАЗИ ДЕТЕТО В ИНТЕРНЕТ“

Стартира социален проект на Лев Инс за превенция на онлайн тормоза и посегателството над деца. Кампанията обхваща цялата страна и включва информационни активности, обучения, срещи с ученици, родители и учители, в комбинация с представяне на решения.

„Пази детето в Интернет“ е естественото продължение на отминалата дългогодишна кампания на Лев Инс „Пази детето на пътя“, която пожъна голям успех и предизвика важни промени в обществото. Сега когато всички прекарваме значителна част от ежедневието си вкъщи и пред своите компютри и телефони, повече отвсякога се нуждаем от защита в Интернет.

Децата са най-уязвими, затова инициативата отново е насочена към тях. Целта на проекта е да бъдат предпазени те от опасностите в дигиталното пространство, преди те да са се случили. Партньори на „Пази детето в Интернет“ са компанията на иновативни кибер решения Cyber One, кибер академията Cyber 360, Българската асоциация по киберсигурност и редица други организации от неправителствения сектор, сред които е и НСОРБ.

Лица на кампанията са специалистът по киберсигурност Явор Колев и олимпийският шампион по карате Ивет Горанова. Към тях се очаква да се присъединят и други популярни личности. Основните активности, заложени в кампанията, която ще продължи през цялата 2022 г., са предоставяне на кратки безплатни видеообучения за деца и родители, информационни сесии на живо и онлайн, посещения на училища, участия в събития и не на последно място – съвети за конкретни решения за защита на децата в Интернет.

Повече информация за кампанията „Пази детето в Интернет“ можете да намерите на специално създадената платформа: ***https://detetovinternet.bg***.

Иванка СТЕФАНОВА

КОЛОНКАТА НА АДЖЕЛАРОВ

За изграждането на обща култура

Живка Аджеларова

От 20 години в българския ефир съществува познатата на много от нас телевизионна игра „Стани богат“. Както е известно, въпросите, които се задават на участниците, в повечето случаи засягат интересни факти от различни сфери на живота и са с повишена трудност, но понякога се задават и такива, преписани директно от учебниците за трети, пети или някой друг клас. Оказв0а се обаче, че дори подобно обстоятелство не ги прави по-малко сложни от първите. Именно на такива случаи станахме свидетели през първата седмица от новата година. Например в предаването, излъчено на 3 януари, беше зададен следният въпрос, за който водещият съобщи, че е основан на учебник за 6 клас:

Ако $f(x) = x^3 + x^2 + x^1 + x^0$, то $f(2) = ?$...

След две вечери (6 януари) прозвуча още един въпрос от учебник по математика:

Колко прости числа има в диапазона от 1 до 10?

По време на същия епизод пък друг участник се затрудни с определянето на цвета на рубина.

Това е само една нищожна част от примерите, каращи ни да се замислим – първо, дали можем да отговорим на подобни питания от обща култура, или са нужни по-задълбочени знания и, второ – какво всъщност представлява въпросната обща култура, за която толкова сме слушали да се говори, и как де факто се сдобиваме с нея?

Нека започнем с отговорите отзад напред.

Под понятието „обща култура“ се разбира „нещо, което би трябвало да знаем, както и онова, което не би трябвало да пренебрегваме – нещо като канон. Знание, което е едновременно минимално и общо, споделяно от всички, независимо какви са компетентностите на всеки един от нас.“1 С други думи, общата ни култура представлява съвкупност от знание, което сме придобили от учебно заведение, от книга, медиен или друг източник, предавания по телевизията или радиото, от личен опит, от комуникацията с други хора, от житейски ситуации, в които сме попадали, от трудности, на които сме намирали решение, и т.н.

Нека сега обърнем внимание на другия въпрос – дали можем да отговорим на горните три питания от обща култура. В дните, след като беше зададено всяко едно от тях и играчите се бяха затруднили, на Фейсбук страницата на предаването „Стани богат“ се появяваше вълна от реакции, които бихме могли да обобщим като две основни групи – зрители, отговорили правилно, независимо от сферата на настоящите си занимания (що се отнася в случая до математическите задачи), които безмилостно критикуват ниската култура на участника, и такива, също затруднили се пред въпросите и заради това оправдаващи себе си и включилия се в играта. По отношение на затруднението при определянето на цвета на рубина от страна на борещия се за наградата в предаването се забелязваше по-скоро възмущение сред публиката.

Вероятно у настоящата аудитория също се наблюдава подобно разделение. Отговорилите правилно на въпросите може би подкрепят тезата, че щом задачите са от учебник, значи от обща култура трябва да умеем да ги решаваме. В същото време затруднилите се на питането евентуално биха прибягнали към обяснението, че човек не може да знае и да помни всичко, минало му някога пред очите. Впрочем подобна аргументация срещаме и сред коментиращите в мрежата.

В конкретната ситуация може би е редно да уважим и двете мнения, тъй като в случая става въпрос за запитване, извадено от всякакъв контекст и хвърлено без предупреждение в пространството, а това не би могло да даде реална представа за нашите знания и умения като цяло, независимо дали сме отговорили, или не. Редно е обаче да не подминаваме въпроса с лека ръка, а честно пред себе си да признаем, че общата култура като цяло ни куца на повечето. По време на престоя си в училище много от нас намират за скучна материята по география, химия, история, музика и т.н., поради което не задълбочават знанията си в тези сфери, а предпочитат за оползотворят времето си със занимания по интереси. Особено в седми клас пък масово погледите се насочват към усвояване на материала по български език и математика, при което останалите предмети почти изцяло се пренебрегват. На по-късен етап, когато ежедневието ни погълне с множество ангажименти, като че ли отново оставаме слепи за всякакъв вид любопитна информация и не си даваме сметка, че тя може да се окаже доста полезна в даден момент от живота ни.

Хубаво би било да обърнем внимание на това какъв е смисълът всъщност учебната програма да е изпъстрена с толкова различни материи. Както разбрахме от определението по-горе, общата ни култура представлява съвкупност от знания и умения в различни области. Ако се замислим за великите личности, които познаваме от историята и литературата (например Леонардо да Винчи, Лоренцо Великолепни, Симеон Велики, Димитър Димов и други), или пък за някой съвременен интелектуалец (Стефан Цанев, Пламен Дойнов, Александър Шурбанов, Аксиния Михайлова и други), може би ще ни направи впечатление, че голяма част от тях са имали или имат познания в повече от една сфера. Следователно бихме могли да достигнем до идеята, че учебната програма всъщност представлява своеобразен макет, който ни дава представата какви знания би трябвало да притежава един истински образован човек.

Едва ли някой би оспорил мнението, че в съвременния свят информацията залива човека буквално отвсякъде, а това му дава възможност да обогатява бързо и ефективно общата си култура. Много пъти обаче се случва той да не успее да „смели“ всичко, което му се предлага, и заради това често се стига до положение на изгубен интерес и лутане в пространствата на живота.

За да не изпадаме в подобни ситуации, е добре отново да се обърнем към някоя стратегия, която сме научили например от училище – да приемаме информацията на час по лъжичка, за да не се задавим впоследствие. И ето, че току-що видяхме как на пръв поглед пренебрежимо малкото знание обогатява общата ни култура, а тя от своя страна ни указва помощ при справянето с някой проблем.

Именно затова е добре да следим зорко света около нас и да не спираме да се учим.

(А за всички, опитали се да решат горните три задачи, верните отговори са: 15, четири и червено.)

---

[1] *Реми Браг, „Що е култура?“, 09.04.2021 г., Портал за култура, изкуство и общество*

ПРЕДИ КОЛЕДА – ВИНАГИ С БЛАГОТВОРИТЕЛЕН ТУРНИР

Този път в памет на Иван Ранчев

18 отбора се включиха в надпреварата и показаха, че въпреки студеното време все още има хора с топли сърца!

На почетното 3 място завърши младият отбор на Синитево. Бяха раздадени и индивидуални награди, като голмайстор на турнира стана Спас Гигов. Атанас Трендафилов пък грабна приза за най-добър вратар, а младокът Стоян Стоичков бе избран за най-добър футболист.

Благодарности на Община Брацигово, БФС с представител Емил Костадинов, както и на всички хора и деятели, които въпреки лошото време се включиха в тази инициатива.

Събраната сума от турнира е 8 729 лв. Тя бе връчена на семейството на покойния Иван Ранчев.

Доброто е живо, а ние знаем, че някъде на небето си на едно по-добро място.

Победител стана отборът на ФК „Виноградец“, който на финала се наложи над домакините от ФК „Брацигово“ след изпълнение на дузпи.

Почивай в мир, приятелю...

Борис БЛАГОЕВ

ПРОДЪЛЖАВА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА УСЛУГАТА „ПАТРОНАЖНА ГРИЖА +“

И през 2022 г. продължава предоставяне на дейности по Проект „Патронажна грижа + в община Брацигово“, Договор №BG05M9-OP001-6.002-0185-C01, финансирана по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г.

Безвъзмездната финансова помощ е в размер до 282 591,65лв., с основни дейности:

*** патронажна грижа;**

***превенция на COVID-19 в социалните услуги държавно делегирана дейност.**

Основни индикатори:

*** заети лица, пряко изложени на риск от заразяване с COVID-19 – 57;**

*** участници, вкл. с увреждания в риск от заразяване с COVID-19 – 135.**

Съфинансиране от страна на община Брацигово: 0,00лв.

Срок на реализиране на проекта: 14 месеца.

За изпълнение на заложените дейности по проекта са назначени 14 човека на трудови договори, на 8-часов работен ден. Почасови грижи в подкрепа на нуждаещите се ще изпълняват медицинска сестра, психолог и социален работник.

Потребителите се посещават по график, определен от самите тях, с оглед на потребностите им.

„Патронажната грижа“ в община Брацигово обхваща следните дейности: предоставяне на почасови мобилни интегрирани здравно-социални услуги за нуждаещи се лица с увреждания и възрастни хора; предоставяне на психологическа подкрепа, консултиране; доставка на храна, хранителни продукти и продукти от първа необходимост, вкл. лекарства (закупени със средства на потребителите или с други средства, различни от тези по настоящата операция), заплащане на битови сметки, заявяване и получаване на неотложни административни и битови услуги (със средства на потребителите или с други средства, различни от тези по настоящата операция.

„Превенцията на COVID-19 в социалните услуги“ се осъществи посредством извършване на следните дейности:

• осигуряване на лични предпазни средства на персонала в социалните услуги;

• въвеждане на мерки за дезинфекция на сградния фонд на социалните услуги, делегирани от държавата дейности;

• тестване на персонала и на потребителите на социалните услуги, делегирани от държавата дейности за COVID-19;

• осигуряване на компютърна техника с цел адаптиране и приспособяване на средата на социалните услуги, делегирани от държавата дейности в контекста на въведените ограничения в резултат от епидемичната обстановка и осигуряване на възможности за тяхното предоставяне дистанционно (онлайн консултиране).

В СЛУЧАЙ, ЧЕ СТЕ ЛИЦЕ, КОЕТО Е ПОСТАВЕНО ПОД КАРАНТИНА ИЛИ Е В НЕВЪЗМОЖНОСТ ЗА ОПРЕДЕЛЕН ПЕРИОД ОТ ВРЕМЕ ДА СЕ СНАБДЯВА С ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ ИЛИ ЛЕКАРСТВА, НЕ СЕ КОЛЕБАЙТЕ И СЕ СВЪРЖЕТЕ С НАС НА ТЕЛ. 0897435857!

инж. Анелия МЕТОДИЕВА

IN MEMORIAM

Навършиха се 40 дни от раздялата ни с Мария Млечкова.

Няма човек от село Розово, който да не я познава. От децата до най-възрастния жител. Защото Мария бе човек с главно Ч. Скромна, трудолюбива, грижовна, всеотдайна, почтена жена и общественик. Където и да е работила, тя остави светла диря след себе си.

Най-много години от трудовата си кариера Мария отдава на местното читалище. Цели 15 години тя му служи вярно и безкористно. По времето докато е секретар е завършена читалищната сграда. Именно Мария Млечкова е човекът, който внася уют и култура на работното място. Прави всичко възможно за обзавеждането на библиотеката, театралния салон и заемните.

Нейната страст си остава художествената самодейност. По времето на нейното секретарство читалището се превърна в дом за хората от селото. По няколко пиеси на година от самодейната трупа и множество изяви на фолклорната група са само малка част от многостранната й дейност. И до днес в архивите на Българската национална телевизия се пази нейният неимоверен труд „Розовска сватба“, излъчван многократно по Канал 1 в предаването „С бъклица и дрян“.

И след пенсионирането си Мария Млечкова не изостави читалището и в продължение на 10 години бе негов председател.

Болестта не я сломи, до последния си дъх тя радееше за самодейността, за читалището и за родното Розово.

Спи спокойно своя сън, Мария! Благодарим ти за всичко, което остави след себе си!

Васка СПАСОВА
секретар на НЧ „Просвета – 1911“, с. Розово

ОБЩИНА БРАЦИГОВО

ОТЧЕТ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО ЗА ПЕРИОДА 01.07.2021 – 30.11.2021 г.

Настоящият отчет е изготвен в изпълнение на разпоредбите на чл. 27, ал. 6 от ЗМСМА и чл. 98, ал. 1 от Правилник за организацията и дейността на Общински съвет - Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация, съгласно които председателят на ОбС изготвя и внася за разглеждане два пъти годишно отчет за дейността на Общинския съвет и неговите комисии.

Отчетът, който предоставям за разглеждане, обсъждане и приемане от Общинския съвет, съдържа информация за работата на ОбС – Брацигово и неговите комисии за периода 01.07.2021 г. – 30.11.2021 г.

Основната дейност на Общинския съвет се извършва в постоянните комисии, където задълбочено и компетентно се обсъждат предложените проекти за решения, след което се внасят в заседание на Общинския съвет.

На заседанията на постоянните комисии винаги присъстват представители на администрацията, както и вносители на съответните материали и предложения и участват в изясняването на въпроси, свързани със законността, целесъобразността и необходимостта на предложените от тях управленски решения.

Комисиите по „Икономика, финанси, образование и култура“, „Териториално развитие, комуникации и околна среда“ и „Законност и обществен ред“ са провели 6 заседания за отчетния период. На тях са дадени следния брой становища:

– ПК по „Икономика, финанси, образование и култура“ – 72 ;

– ПК по „Териториално развитие, комуникации и околна среда“ – 72;

– ПК по „Законност и обществен ред“ – 72.

Общият брой отсъствия на общински съветници от заседания на трите постоянни комисии към Общинския съвет са 17 за посочения период, като всички са по уважителни причини.

Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество към Общински съвет – Брацигово, е провела 11 заседания.

Комисията по „Оперативен контрол на дейността на „Инфрастрой“ ЕООД – гр. Брацигово“ е провела 3 заседания за отчетния период и е внесла 4 предложения до Общински съвет – Брацигово, относно дейността на дружеството.

Заседанията на Общински съвет – Брацигово за периода 01.07.2021 – 30.11.2021 г. са проведени съгласно изискванията на ЗМСМА и Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация. Досега те са 4 на брой, свикани на основание чл. 23, ал. 4, т. 1 от ЗМСМА и чл. 42, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация. Всички заседания са закрити, поради обявеното на 13.03.2020 г. извънредно положение в Република България, породено от разрастващата се пандемия от Covid-19 и поради предприетите и препоръчани от Националния кризисен щаб и Министерството на здравеопазването мерки против разпространението на заразата и с цел недопускане на разпространението на болестта на територията на община Брацигово.

За този отчетен период има постъпили 74 предложения за включване в дневния ред на заседание на Общински съвет – Брацигово, описани както следва:

– от кмета на общината – 65 бр.;

– от председателя на Общински съвет – 4 бр.;

– от общински съветници – 5 бр.

Оттеглени предложения от кмета – 2 бр.

Неприети предложения от Общински съвет – 6 бр.

Присъствието на общинските съветници на заседанията е редовно, като отсъствия от заседания са правени само по уважителни причини, като за това е бил уведомяван председателят на Общински съвет – Брацигово.

Общо отсъствията на общинските съветници от заседание на ОбС за разглеждания период са 5бр.

Предложенията от Общинска администрация са внасяни винаги навреме, съгласно чл. 86, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация. Налагало се е да се внасят материали и в последния срок, но винаги са били съобразени с чл. 57, ал. 1 от Правилника на ОбС и постоянните комисии към Общински съвет са се събирали, за да разгледат предложенията и вземат становище по тях.

Решенията на Общински съвет – Брацигово, се изпращат на кмета на общината, на областния управител на област Пазарджик и на Районна прокуратура – Пазарджик, ТО – Пещера, в срок, съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА.

Всички решения се поставят на таблото за информация в сградата на Общинска администрация и се публикуват на интернет страницата на Община Брацигово.

Записите от заседанията на Общински съвет – Брацигово, се публикуват на интернет страницата на Община Брацигово, секция „Общински съвет“.

Към датата на изготвяне на отчета има върнат един акт на Общински съвет – Брацигово, от Районна прокуратура Пазарджик – ТО гр. Пещера, във връзка с Решение № 347/24.09.2021 г. по Протокол №28.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 003-00-6/26.03.2021 г. от Фондация „Върховенство на закона“, представлявана от председателя Ю. Н. против разпоредбата на чл. 4, ал. 1 и 2 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Община Брацигово, приета с Решение № 436/23.02.2018 г., изм. и доп. с Решение № 461/27.04.2018 г. на Общински съвет – Брацигово, по повод на която е образувано административно дело № 378/2021 г. и насрочено дело на 16.06.2021 г. в Административен съд – Пазарджик. С Определение № 1207/15.07.2021 г. Административен съд – Пазарджик, прекрати производството по адм. дело № 378 по описа за 2021 г. и осъжда Фондация „Върховенство на закона“ да заплати на Община Брацигово разноските по делото.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-9/05.05.2021 г. от В.Ш. против Решение №252/26.02.2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане на обявяване на същото за нищожно, по повод на която е образувано административно дело № 530/2021 г. и насрочено дело на 07.07.2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Решение № 657/06.08.2021г. Административен съд – Пазарджик, отхвърля като неоснователна жалбата по административно дело №530 по описа за 2021 г. и осъжда В. Ш. да заплати на Общински съвет разноските по делото.

В деловодството на Общински съвет е получена касационна жалба с вх. № 005-00-16#3/27.09.2021 г., по повод на която е образувано дело във ВАС с №1644/2021 г. и е насрочено за 26.01.2022 г.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-14/05.07.2021 г. от В. Ш. срещу предварителното изпълнение на Решение №313/25.06.2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело №770/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1304/06.08.2021 г. на Административен съд – Пазарджик, оставя без разглеждане жалбата на В. Ш. и прекратява производството по административно дело №770/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-13/05.07.2021 г. от В. Ш. срещу предварителното изпълнение на Решение №312/25.06.2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело №769/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1324/09.08.2021 г . на Административен съд – Пазарджик оставя без разглеждане жалбата на В. Ш. и прекратява производството по административно дело №769/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-20/06.08.2021 г. от П. Б. срещу Решение №313/25.06.2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за обявяване на неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело № 935/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1508/13.09.2021г. на Административен съд – Пазарджик, оставя без разглеждане жалбата на П. Б. и прекратява производството по административно дело №935/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-21/06.08.2021 г. от П. Б. срещу Решение №312/25.06. 2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за обявяване неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело №934/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1628/29.09.2021 г. на Административен съд – Пазарджик, оставя без разглеждане жалбата на П. Б. и прекратява производството по административно дело №934/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-22/06.08.2021 г. от П. Б. срещу предварителното изпълнение на Решение №313/25.06. 2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело №937/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1351/12.08.2021 г. на Административен съд – Пазарджик, оставя без разглеждане жалбата на П. Б. и прекратява производството по административно дело №937/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-23/06.08.2021 г. от П. Б. срещу предварителното изпълнение на Решение №312/25.06. 2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане за обявяване на неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело №936/2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1346/11.08.2021 г. на Административен съд – Пазарджик оставя без разглеждане жалбата на П. Б. и прекратява производството по административно дело №936/2021 г. на Административен съд – Пазарджик.

През отчетния период общинските съветници активно упражняваха правото си да отправят питания към кмета на общината. Отговорите на отправените питания се предоставят в писмен вид и веднага на самото заседание.

Поради спазване на противоепидемичните мерки, провежданите заседания бяха неприсъствени за граждани и обективно се отразиха на гражданското участие, поради което за периода няма поставени въпроси от граждани.

В изпълнение на чл. 27, ал. 6 от ЗМСМА, предоставям настоящата информация за сведение на всички общински съветници, на кмета на общината и на Общинската администрация, а така също и на гражданите на община Брацигово.

С изнесения отчет се постарах да обхвана цялата работа на Общинския съвет през отчетния период.

Искрено се надявам с конструктивност, отговорност и градивност да продължим нашата работа за развитието на община Брацигово.

инж. Веселина ДАМОВА,
председател на Общински съвет – Брацигово

Карти за паркиране на хора с трайни увреждания

На основание чл. 99а от Закона за движение по пътищата Община Брацигово издава карти за паркиране на хора с трайни увреждания.

Право на издаване на карта за паркиране на хора с трайни увреждания имат лица/деца с определена трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, удостоверени с актуално решение на ТЕЛК/НЕЛК/ДЕЛК.

Определеният процент на трайно намалена работоспособност на тези лица, респективно вид и степен на увреждане при децата, следва да е 50% (петдесет) и над 50% (петдесет).

Картата за паркиране на хора с трайни увреждания е валидна на територията на цялата страна и се издава от кмета на община Брацигово по образец, съобразен с изискванията на стандартизирания модел на общността от Приложението към Препоръка 98/376/ЕО на Съвета от 4 юни 1998 г. Съдържа следната задължителна информация:

1. Име, фамилия и актуална снимка на правоимащото лице, притежател на картата;

2. Срок на валидност на картата (съобразно срока на експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК/ДЕЛК);

3. Сериен номер на картата;

4. Подпис на лицето с увреждания или на законният му представител.

Картата дава право пътни превозни средства да паркират и престояват на паркоместа, обозначени с пътен знак Д21 “Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания“, съгласно Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, които към момента при и по време на паркирането обслужват персонално лицето, с валидна карта за паркиране на хора с трайни увреждания.

При упражняване на правото за преференциално паркиране притежателят на картата е длъжен при и по време на паркирането на определените места да я постави на видно място в долния ляв ъгъл на предното стъкло на автомобила, откъм вътрешната му страна по такъв начин, така че лицевата й част да се вижда изцяло.

За издаване на карта за паркиране лицата с трайни увреждания с постоянен/настоящ адрес в община Брацигово е необходимо да подадат заявление (по образец) до кмета на община Брацигово. За деца с определен вид и степен на увреждане, заявлението се подава от родител/законен представител. Към заявлението се прилага:

– актуална цветна снимка паспортен формат;

– пълномощно в случаите, когато заявлението се подава от упълномощено лице.

Образец на заявлението може да получите от деловодствата на община Брацигово или от официалната интернет страница на Общината.

За издаване на карта за паркиране на хора с трайни увреждания лицата не заплащат такса.

ÀЙО!

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

Как са възниквали селцата, закътани в потайностите на нашите планини, се знае. Най-обичайната причина за тяхното заселване е безопасността, която са откривали по тези места първите им жители. Прокудени от тирания и гонения, те не са търсели удобства и изобилие от блага, а само спокойствие. Макар и временно, но достатъчно, за да отгледат и изхранят челядта си.

Какъв ще бъде краят им обаче – това едва ли някой би могъл да пророкува. Сигурно е само едно – че настоящето им е доста нерадостно. Обезлюдиха се те. В стихията на времето се случи така, че земята, ако може да се обобщи така сборът от стотиците малки нивички, преди години бе отнета от стопаните им. А заедно с това и поминъкът. По този начин, волю или неволю, селяните емигрираха в градовете и изоставиха бащините си къщи на произвола на съдбата. А заедно с тях и самобитната им красота, сътворявана през вековете.

За добро или за зло обаче – и хорските щения, като всичко друго в природата, са твърде променливи.

Примамливите градове с лесния си бит и удобствата, които предлагаха първоначално, за броени години се оказаха пренаселени и неуютни. Въздухът им стана труден за дишане, а денонощният шум – досаден и умопомрачителен.

В търсене на ново спасение, потомците на бившите селяни отново обърнаха очи към наследствените си имоти. Но не само те, а и множество от кореняците граждани. И ги оцениха по достойнство. Като истински оазиси, в които човек, макар и само за по няколко дни, може да се наслаждава на живота далече от градската „лудница“.

Така изказаният преди повече от двеста години призив на Жан Жак Русо *„Назад към природата“* изведнъж отново се превърна в актуален. И спасителен за умиращите села.

В едно от тях, за което ще стане дума сега, своята мечта намериха дори и чуждоземци от европейското ни семейство – англичани, австрийци, белгийци... Изпревариха ги само нашенските арменци, жители на близките градове.

Очаровани от Божията живопис, която се бе ширнала тук, те набързо „превзеха“ няколко къщи. А веднага след това с усърдие се заеха да ги възстановяват във вида, в който са били създавани от майсторите им преди повече от един век.

Само за няколко години тези „курортисти“, както ги наричаха селяните, станаха толкова много, че един от тях се пошегува с кореняците:

– А вие какво търсите в това арменско село?

Родени и израсли на българска земя, арменците я обичаха и Ж се прекланяха не по-малко ревностно от потомците на хан Аспарух. И никак не беше случайно, че първият български трибагреник, издигнат на пилон в двор на частна къща, се развя над покрива на бай Ончо. За да не бъде спуснат оттам нито дори за час през последвалите години.

В интерес на истината, трябва да се каже, че бай Ончо и съпругата му Ануш не бяха първите „конквистадори“ тук. Селото бе открито най-напред от семейство лекари, а после и от други интелектуалци. Тези интелектуалци обаче бяха силно затруднени в неизбежните ремонтни дейности. Единствен занаятчията Ончо умееше да се справя безупречно с всичко, заради което си завоюва правото да бъде неоспоримият авторитет и „първият между равните“.

Само за няколко години грохналата къща, която сръчният майстор бе купил, се превърна в истинска красавица, разположила се в подравнен на тераси свежозелен двор сред грижливо отглеждани овошки.

– Истинска резиденция! – възхищаваха се (*но не без скрити нотки на благородна завист*) по-учените, но по-неопитни негови „съселяни“. И го търсеха и за помощ, и за съвети, и за какво ли още не.

Лошото беше само, че времето е безмилостно. Както винаги е било. И то не толкова към къщите и селата, колкото към хората.

Макар и неусетно, поостаря и бай Ончо. Паметта му започна да изневерява. И то до такава степен, че един ден вярната му Ануш, хвърляйки неволен поглед през прозореца, едва не изтърва чинията, която миеше.

Не я изтърва, но почти я тресна в мивката и хукна навън. Само за секунда тя бе забравила, че колената, а пък и всичките Ж други стави не Ж позволяваха да ходи нормално, та камо ли пък да тича. Но го направи, и то точно навреме – в мига, в който съпругът Ж се готвеше да се покатери на подпряната към стрехата стълба.

– Ончо! Миличък! Полудя ли? – развика се тя и го задърпа за ръкава.

Той пък ядосано се помъчи да я отстрани.

– Не виждаш ли, че улуците са пълни с шума? Ако не се почистят сега, през есента тука всичко ще подгизне и ще изгние…

– Виждам, виждам – Ануш знаеше прекрасно, че на мъжа Ж не можеше да се противоречи, та затова го подхвана с обходна маневра. – Но ти не се притеснявай! Има кой да ги почисти… Нищо няма да изгние…

Без малко да се изпусне и да добави, че тази работа вече не е за неговите осемдесет години... Че има опасност да падне... И да се потроши... Но се възпря навреме. Беше наясно, че така просто щеше да го подтикне към това, което беше намислил.

През целия си живот Ончо не бе допуснал никой да го замества в каквито и да било домашни работи. Той беше доволно сръчен и работлив. Всичко му се удаваше. Всичко си майстореше сам…

Но беше! Сега вече старостта си казваше думата. Ончо съвсем не беше същият. Само дето не го осъзнаваше. И не си го признаваше.

Още по-упорит стана той, след като претърпя няколко леки инсулта и паметта му се бе заличила в доста голяма степен.

Сърцето на Ануш се късаше, когато все по-често го чуваше да говори несвързано. Понякога старият мъж си въобразяваше, че е някъде в детството си. Или пък в някоя от по-лудите си години... И къде ли не назад във времето? Само не и в действителността.

Случваше се дори за часове да не осъзнава къде се намира.

Но какво можеше да се направи? Така му било писано, а на нея пък – да не го изпуска от око, за да не пострада от някоя глупост, като току-що замисленатa.

– Ела, миличък! Ела, че трябва да се преоблечеш. Забрави ли, че чакаме твоята Вартичка, която ще пристигне всеки момент, за да ни представи годеника си…

Варта[1]! Малката му внучка! Дядовата розичка! Най-голямата му слабост!

Споменаването на нейното име стопи само за секунда упорството на стареца и той послушно се остави да бъде поведен към всекидневната.

– Седни тука, а аз хей сегичка ще направя от любимия ти чай…

Ануш не спираше да бърбори. Успокоена, че е овладяла положението, тя се стараеше да отвлича Ончовото внимание далече от всякакви улуци и от другите къщни занимания, които непрекъснато се въртяха из вече нездравия ум на мъжа Ж.

– Варта? – дядовото сърце бе омекнало на мига от тази думичка. – Че и тя ли се е сгодила?

Тази новина му беше казвана поне десет пъти, но за съжаление поразеният мозък трудно задържаше актуалните информации. Те никак не можеха да си намерят трайно място измежду купищата на отминалите и ненужни стари спомени.

– Да, да! И ако знаеш само какво момче си е намерила… Хубавец!… Учен като нея!… Виж ги тук двамата!…

И тя тикна в ръцете му няколкото снимки, които внучката им беше изпратила.

Заинтригуван, старецът вторачи поглед в цветните изображения.

– То… Този момък… Май не е арменец…

– Не е… Българче е… Но какво значение има… Важното е да е добър с нашата Вартуш… Те двамата да се харесват… Да се обичат… Да са щастливи… Това е важното...

Ончо замълча и отново се надвеси над снимките, без да промълви нито думичка. И се замисли, доколкото му беше възможно да мисли. Но нещо като вътленче парна остарялата му душа.

Пак българин! Като по-големия им зет!

Не че имаше нещо против. Не! Но някакво вродено от вековете родово чувство го караше да осъзнава, че древните му арменски корени засъхват.

През годините, когато той беше млад, смесените бракове бяха напълно изключени.

Знаеше се, че навремето хилядите бежанци от геноцида са останали доволни и безкрайно признателни на този християнски народ, който ги бе посрещнал и приел като родни братя. В онези трудни времена за тях са били отворени всички врати. А душите им са намерили мечтаното спокойствие...

В последствие тази признателност е била предавана от поколение на поколение. И никога не е била забравяна или пренебрегвана. Но...

Родината, макар и безвъзвратно загубена, си оставаше родина. И единствената връзка с нея беше кръвта. А единственият начин да запазят поне нещичко от старото си отечество тук, далеч от пределите му, беше само един – да продължават чистокръвния арменски род.

Това правеха предишните поколения, включително и Ончовото.

А сега какво? При започналото се преплитане кой щеше да си спомня кой какъв е?

И ще остане ли занапред поне един, който да помни и да разказва легендите за славните арменски царе? Или пък да запее старите песни? Особено пък онази, в която се казва:

„Къде беше Ти, Господи, когато, обезумял, бе отхвърлен от Теб цял един народ? Къде беше Ти, Господи, когато Те молихме с разкъсани сърца? Дай ни сили, Господи, за да не потънем в бушуващото море на живота! Светлина ни дай, Господи, за да намерим пътя в този мрак! Надежда ни дай, Господи, за да можем и с пресъхнали устни пак на тебе да се молим! Амин! Амин! Амин!“

Да-а-а! Жестоките ятагани не бяха успели да отсекат корените на древния му род, а ето че сега той беше обречен на изчезване по друг, съвсем неочакван начин.

Но пък и младостта си е младост. Можеш ли да я спреш?

Разумът като че ли се бе върнал изцяло в старческата глава. Той едновременно се радваше за щастието на милата му внучка, но и страдаше заради очертаващото се отдалечаване от не по-малко милата му прародина.

Ануш не му остави много време за мислене.

– Ставай! Идват! – връхлетя го отново тя. – Нека ги посрещнем! И внимавай какво говориш!

Жената наистина бе притеснена да не би Ончо отново да загуби разсъдък и да забърка някаква каша.

Но скоро се поуспокои. Зетят и дядото видимо си допаднаха.

И как не! В къщата бе влязло хубаво, здраво, а – по всичко си личеше, и интелигентно момче.

Защо пък не? Щом и Вартуш си го е избрала, какво имаше да му се мисли?

Около половин час по-късно жените се разшетаха из кухнята, а във всекидневната останаха само двамата мъже.

– Хубава е моята внучка, нали? А е и умница…

За беда, Ончо вече бе забравил с кого говори и затова подхвана приказката на майчиния си език. А зетят, който беше предупреден за състоянието на дядото, реши, че не трябва да му се обяснява нищичко и отговори с единствената арменска думичка, която съвсем наскоро беше научил от любимата си:

– Áйо!

Сиреч – да!

– Тя винаги е била моята чаровница… Моята гордост… А ти ще я пазиш, нали?

– Áйо! Áйо!

– Лошото е, че ние остаряхме… Вече не съм това, което бях, моето момче…

– Áйо!

– Сега жена ми понякога ми казва, че съм луд. А ти как мислиш, как ти се виждам? Луд ли съм?

Зарадван, че разговорът все пак вървеше, младежът кимна съвсем категорично:

– Áйо!

И за да бъде по-убедителен, поклати глава още няколко пъти.

– Какво-о-о! И ти ли мислиш като тях?

Ончовият гърлен глас внезапно набра такава височина, че младият мъж наистина се попритесни, но като не знаеше какво друго да каже, продължи със своето „Áйо!“.

– Луд ли съм? Ненормален ли съм?

– Áйо!... Áйо!...

Сега вече Ончо се разкрещя с цялата си мощ:

– Стига! И ти си бил като тях, значи! Не съм луд! Разбра ли? Стар съм, но не и луд!

Словесната буря уплаши не на шега и двете жени. И само след миг те на бегом влетяха в епицентъра на събитието.

– Ама какво става тука?

Варта хвана ръцете на дядо си и го погледна в очите:

– Какво има, дядо?

– Ей такова! – сопна ѝ се старецът и се опита да се отскубне. – И твоят хубостник се опита да ме изкара ненормалник…

– Че как така?

След кратък разбор мистерията бе разбулена и двете жени избухнаха в смях.

– Ама ти, дядо, защо си му говорил на арменски? Та той не разбира дори и една дума…

– Че аз откъде да го знам какво разбира и какво не…

– Не си съвсем права – намеси се и зетят, който най-накрая бе проумял кашата, която бе забъркал. – Знам една думичка...

Вартуш пусна ръцете на дядо си, извъртя се към него и сложи ръце на раменете му.

– Отсега нататък тази думичка, която си запомнил, ще я казваш само на мене. Само на мене. Разбра ли ме?

– Áйо! Но... Знам още и цял един израз.

И като се усмихна дяволито, младежът се наведе над ухото на любимата си и пошепна:

– Сирум йем кез![2]

– О-о-о! – поруменя момичето и бързо го целуна по бузата. – Но и това ще казваш само на мен, нали?

След което издаде команда:

– А сега, хайде всички на масата! А ти дядо, бъди сигурен, че си най-нормалният и най-добрият дядо на света!

– Áйо! – потвърди зетят и така мирът вкъщи бе възцарен.

---

[1] *Варта – роза (арм.)*

[2] *Сирум йем кез! – Обичам те! (арм.)*

Димитър ДЪНЕКОВ

Редакция в. „Априлци“ - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт“ ООД - Пазарджик, тел. 034 440-400